

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. IV. Recollectio precatoria de Immutabilitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

nens & conseruans, nihil suorum bonorum amittere potest; nihil ab alio accepit, sed à seipso omnia habet, nemini obnoxius, nemini debitor, nisi gratuita & liberali promissione sua. Ipsi gloria, ipsi imperium, ipsi gratiarum actio ab omni creatura in omnes generationes sæculi sæculorum. Amen.

De aliis fructibus qui ex consideratione immutabilitatis Dei colligi possunt, dicemus lib. iv. De Æternitate.

CAPVT IV.

Recollectio precatória, de immutabilitate.

- 20 **T**IBI Regi seculorum immortalis & inuisibili, apud quem non est i. ad Tim. 2. Iacobi 1. transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio, soli Deo & Domino meo honor & gloria ab omni creatura in terra & in celo, & supra omnem creaturam in altissima & inaccessibili luce sapientiæ & Diuinitatis tuæ. Tu omnis immortalitatis & stabilitatis auctor, tu gluten & nexus omnium.
- 21 Per te Angelicæ naturæ & animæ rationales immortales & inexterminabiles constant. Per te cælorum firmitas, qui *solidi velut cre-* Eccl. 1. *fusi sunt.* Per te terra in æternum stat, suis librata ponderibus in medio vniuersi, tamquam centrum immobile. Per te elementorum & materiæ indissolubilis natura. tam potenti manu his omnibus speciem impressisti, vt nulla arte eradi; tam validè contines intrinsecus, & coherere facis, vt nulla vi possint dissipari.
- 22 Neque tantum immortalitatis & stabilitatis es auctor, sed etiam omnis motionis tam spiritalis quàm corporalis prima & suprema origo. Nihil enim fit visibiliter in hac totius creaturæ veluti amplissima Repub. quod non ab inuisibili aula summi Imperatoris, Prosper Sententia 58. secundum ineffabilem distributionem donorum & gratiarum, præmiorum & pœnarum, bonorum & malorum, & ceterarum huius vitæ vicissitudinum, vel iubeatur vel permittatur.
- 23 Apud te rerum omnium mutabiliu immutabiles sunt rationes, & omnium temporalium æternæ stant origines. Semel ante sæcula omnia statuisti de omnibus, semel dixisti, & ex vi huius statuti promuntur & dispensantur sæcula, & quæ per sæculorum decursum suis momentis & locis in lucem veniunt. Ordo temporum apud te sine tempore est; nec aliqua tibi sunt noua, qui iam ab æterno fecisti omnia quæ futura sunt. *Fecisti*, inquam, in prædestinatione tua,

in decreto tuo iubente vel permittente, & in præsentia tua infal-
libiliter omnia intuentem ut præsentia.

Apud te est omnis boni plenitudo, præexistens & anticipata ante 24
omnia sæcula, cui nulla accessio, nulla fieri potest detractio. Simul
habes ab initio quicquid per infinitum sæculorum decursum acce-
dere potest; nec quidquam potes amittere, quia per essentiam tuam
habes & es omnia. Non eges obsequiis nostris, neque ex salute no-
stra tibi aliquid commodi, vel ex damnatione aliquid incommodi
provenire potest. Et quamvis totus periret mundus, tu tamen ni-
hil amitteres, neque beatitudo vel gloria tua idcirco minora fo-
rent, aut aliquid detrimenti caperent.

Amas tamen nos æterno & infinito amore, & nihil non agis ut 25
salvi simus, & beatitudinis tuæ participes, & cum à te recesserimus,
non deseris nos, sed multis modis reuocas, sicut benignus parens
filios fugitivos, veniam promittens, ne in æternum exitiū ruamus.

O immensam spiritus tui dulcedinem, qui tanta nobiscum ve- 26
ris benignitate, non solum nihil tale promeritis, sed ingratis, sed re-
bellibus, sed assidue te offendentibus, & malum pro infinitis bene-
ficiis tuis rependentibus!

⊙ Illumina tenebras nostras, lux primæva, absterge ab oculis men- 27
tis nostræ nugacem nugarum huius mundi fascinationem, sensum
simplicem pervertentem: ut quantum inter caduca & immortalia,
inter fluxa & permanentia, inter bona huius sæculi & futuri inter-
sit, clarè perspiciamus, ut illis contemptis hæc persequamur, hæc
assequamur, his inhæreamus. Aufer à nobis mentis inconstantiam,
ne in bono proposito fluctuemus, neque unquam deseramus quod
semel à nobis bene acceptum. Nihil enim magis noxium ad pro-
fectum, quam instabilitas animi nusquam consistentis, & leui mo-
mento huc illuc instar arundinis impulsæ.

Tange apicem animæ nostræ radio lucis tuæ, & mentem no- 28
stram trahere sursum ad te, supra omnium mutabilium sphaeras, su-
pra solis annique vias, supra omnia bona creata, & vinculo charita-
tis insolubili adstringe tibi, ut neque mors, neque vita, neque pau-
pertas, neque diuitiæ, neque gloria vel ignominia, neque voluptas
vel afflictio, neque sublimitas vel profundum, neque ipsæ infero-
rum portæ & uniuersa diaboli tormenta valeant eam conuellere,
aut à te separare.